

Lovforslaget, ikke for at faa netop disse Paragraffer med deres Ordlyd fremtvungne. I Forbindelse dermed maa jeg sige, at det Supplement, som den højtærede Minister savnede lige over for Fallentapotekere, forekommer ogsaa mig at være en af de Ting, som et eventuelt Udvalg sikkert maa tage Hensyn til.

C. Rasmussen: Den ærede Forslagsstiller besvarede min Forespørgsel om, hvorvidt man havde nogen Sikkerhed for, at de syge lettere fik god Medicin, naar man havde en Farmaceut som Ejer af Apoteket, end naar man havde en Enke med en Bestyrer, og han svarede bekræftende, han sagde ubetinget ja dertil. Det kan jo være, det ærede Medlem har Ret, men det forekommer mig dog, at den ærede Forslagsstillers Grund ikke var saa overmaade overbevisende, thi vel er det rigtigt, at en Mand, der ejer et Apotek, kan disponere fuldstændigt i Apotekets Anliggender; og det kan en Bestyrer ikke, men paa den anden Side er der dog det at mærke, at en Bestyrer er ikke saa interesseret som en Mand, der ejer Apoteket, i at knibe paa alle Omraader, ogsaa med Hensyn til Medicinen. Den ærede Forslagsstiller nævner selv, at der i de store Byer var foregaaet slemme Misbrug med Hensyn til Tilberedelsen af Medicinen, men netop det Tilfælde, som det ærede Medlem der sigtede til — det var jo her i Kjøbenhavn — forefaldt paa et Apotek, hvor der var en Ejer, og ikke paa et Apotek, som blev drevet af en Enke med en Bestyrer. Det forekommer mig altsaa ikke, at den ærede Forslagsstillers Grund var saa overordentlig overbevisende.

Forslagsstilleren (Oscar Hansen): Deri har det ærede Medlem fuldstændig Ret. Jeg skulde have udtrykt mig mere forbeholdent og sagt, at Fristelsen kan være større. Det er jo ikke alle Apotekere, der ere velstaaende. Der findes mange smaa Landapoteker, og naar et saadant lille Apotek skal føde to Familier, kan Fristelsen til at levere daarlige Sager blive større end, naar det kun skal føde een Familie. Ellers tror jeg, vi se fuldstændigt ens paa Forholdet.

N. J. Jensen: Forskellen mellem den ærede Forslagsstiller og mig er egentlig den, at jeg tilsigter en Omordning af hele dette Forhold, medens den ærede Forslagsstiller kun tilsigter at lappe lidt paa de

Ulemper, der ere forbundne med det gamle, og det er en meget væsentlig Forskel. Jeg har ikke tænkt mig, at den Fond, som dannedes, skulde kunne forøges til et saa uhyre Beløb som det, jeg nævned, 16 Mill. Kr., for saa var der jo en Udsigt til, at vi en Gang kunde komme til at faa en Kapital, hvorved dette Forhold kunde ordnes. Men vi kunne dog efterhaanden samle et Beløb saa stort, at det ved den eventuelle Omordning kan faa sin Betydning. Dersom vi derimod spise det op efterhaanden, faar det absolut ingen Betydning, og saa er det Spørgsmaalet mellem os, om den Maade at anvende Kapitalen paa, som den ærede Forslagsstiller anviser, er den rigtige, eller om det ikke vilde være rigtigere at gemme Kapitalen og anvende den paa anden Maade. Under alle Omstændigheder vil en saadan Reform som den, der her er Tale om, kun finde Anvendelse paa den ene Halvdel omtrent af Apotekerbevillingerne, medens den anden Halvdel bliver urørt. Men kan man ikke faa Ulemperne ved den ene Halvdel fjernede, er det saa egentlig af saa stor Betydning at faa Ulemperne ved den anden Halvdel afhjulpne? Er det, for at man skal faa god Medicin og faa dette Forhold vel ordnet, nødvendigt at gaa til en Omordning af den ene Halvdel, saa er det ogsaa paatrængende nødvendigt at gaa til en Omordning af den anden Halvdel.

Forslagsstilleren (Oscar Hansen): Jeg vil særdeles gerne være med, hvis der er Mulighed for en fuldstændig Omordning af Forholdet, og det har det ærede Medlem fuldstændig Ret i, at den ene Halvdel vanskelig lader sig fjerne fra den anden, medmindre man da derved skulde kunne skabe et Slags moralsk Pres, der aabnede Muligheden for ogsaa at komme bort fra den anden Halvdel. Spørgsmaalet er dette, om en Fond giver bedre Udbytte ved at forrentes og forøges end ved at komme til Anvendelse i det praktiske Liv. Det er mig imidlertid ikke om at gøre, at Fonden kommer til Anvendelse paa denne Maade, eller om den overhovedet kommer til Anvendelse, men det er mig noget om at gøre at komme bort fra enkelte af Mislighederne, inden den hele Omordning kan træffes, og i hvert Fald at faa en Drøftelse af disse Forhold frem.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.